

CRIMSON CIRCLE MATERIALET

Fremkomst Serien

SHOUD 5 – av ADAMUS SAINT-GERMAIN, kanalisert av Geoffrey Hoppe

Presentert i Crimson Circle 5 januar 2019 www.crimsoncircle.com

Jeg Er den Jeg Er, Adamus av Suverent Domene.

Ah! La oss trekke pusten dypt og ønske 2019 velkommen. Ønske 2019 velkommen. Hvor mange av dere – la oss skru opp disse lysene, for det kommer til å handle om dere en liten stund – hvor mange av dere trodde at dere faktisk ville greie det så langt som til 2019? (Latter). Dere trodde dere ville det. Hvor mange *trodde ikke* at dere ville klare det eller lurte litt på det? 2019, når dere tenkte på det for 20 år siden «Det virker *laaangt* borte.» Hvor mange gjorde ikke, var ikke sikre på om de ville klare det til 2019? Jeg sier at det burde være flere hender oppe. Kanskje alle er online.

Dere vet, det er litt interessant. Det er nesten denne kampen som pågår på innsiden. En del av dere trodde at dere ikke kom til å være her så lenge i dette livet. (Linda vifter ivrig med hendene). Noen av dere trodde ... ja.

LINDA: Men Adamus, du sa at vi skulle holde oss her! Du fortalte oss det! Skulle vi ikke tro på deg?

ADAMUS:

Nei, jeg sa; «*Hvis* dere vil bli værende. Det var også derfor jeg ved et punkt sa, «selv om det bare er fem av dere», for det var rundt det jeg forventet skulle bli værende, men ...

LINDA: *Pbbbt!!* (Latter).

ADAMUS: Men dere klarte det. 2019. Stort år. 2019 kommer til å bli større enn 2020. 2020 høres bedre ut, dere vet, 2020. Men 2019 kommer til å bli et større – jeg vil gå så langt som til å si – bedre år for dere enn 2020. 2020 kommer liksom til å være kjedelig etter dette året (litt latter).

LINDA: Uh-oh.

ADAMUS: Dere trenger det, god avslapning.

LINDA: Uh-oh. Kjedelig? (Mer latter).

ADAMUS: Men før vi gjør noe annet, hva som helst annet, la oss trekke pusten godt og dypt – hva med en kvantepust – inn i Tillate.

LINDA: Mm.

ADAMUS: Inn i Tillate. Å bare tillate er kanskje den aller mest hellige gaven du kan gi til deg selv.

Reisen er naturlig. Det kommer til å skje. Ved å trekke pusten dypt og tillate, tillater du deg selv. Du tillater det guddommelige, Mesteren, hele deg å være her. Ikke slått i fillebiter et annet sted. Guddommeligheten er ikke ute i en eller annen gudsforlatt himmel et eller annet sted. Men når du puster dypt og tillater, lar du alt være her. Det er ikke noe egentlig mysterium i noe av dette, bortsett fra når mennesket blir involvert og begynner å rote med en veldig naturlig prosess kalt Realisering. Før eller senere vil det skje med alle som kommer via Jorden.

Det dere sannsynligvis har lært, lagt merke til frem til nå, er at når dere blir for involvert i det, prøver å finne ut av det, prøver å jobbe deg til Realisering, er det et skikkelig strev. Ting faller fra hverandre. Når en simpelthen tillater – jeg mener, tillater Selvet, tillater reisen, tillater opplevelsene, tillater Mesteren – når en tillater, virker det som om der er en synkronitet. Alt faller bare på plass, skjer bare. Og så freaker selvfølgelig mennesket ut; «Å, jeg må kontrollere. Jeg må styre. Jeg må diktere det som blir gjort.» La oss begynne dette året med et strålende enormt stort Tillate.

LINDA: Mm.

ADAMUS: La deg selv nyte dette året.

Dette Nye Året

Dette året vil jeg kalle året for nye venner. Året for nye venner (litt latter). Jada. Åh, og noen av dere ler fordi dere ikke har noen venner, og dere kan ikke forestille dere det (latter). Og det er naturlig at dere også mister en masse venner underveis, for de forstår ikke helt. Det var litt vanskelig å snakke med dem om det dere går gjennom – (noen sier «snålt»). Snålt, noen ganger til og med andre Shaumbra – så det blir til at dere ikke har så mange venner i sirkelen deres. Men dette året, 2019, vil bli året for nye venner.

Jeg kan se at noen av dere tenker; «Jeg vil egentlig ikke ha nye venner». (Noen roper «nei»). «Eh, nei! Vært der, gjort det. For mye jobb.» Disse vennene er annerledes. Disse vennene vil være veldig annerledes, og vi skal gå inn på det i dagens Shoud. Men for nå, hva med en god og dyp Tillate-pust.

(Pause)

Jeg var i Klubben for Oppstegne Mestere nyttårsaften. Jeg bestemte meg for å være der. Det hadde vært et langt år. Jeg var litt sliten, trengte å slappe litt av, og en av de andre Oppstegne Mestrene kom bort til meg, Mezrah, en veldig attraktiv kvinne. Åh, kan jeg si det nå for tiden? Kvinne?

LINDA: Niks! Det kan du ikke.

ADAMUS: En person. En person, en tidligere person kom bort til meg, Mezrah. Dere vet, dere kommer til Klubben for Oppstegne Mestere, og dere kan ta på dere det dere vil. En kan være mann, kvinne, begge deler på en gang. Hvorfor ikke? En kan gjøre det en vil, men det er fremdeles en tendens som dere vil legge merke til når dere kommer dit; at de Oppstegne Mestere vanligvis fremdeles utstyrrer seg selv som i det siste livet på Jorden. Vanligvis går de fremdeles rundt i den identiteten, projiserer

den ut til andre. Jeg tror det er fordi de ser på dette som det mest spesielle livet. Selv de som var berømte tar kanskje ikke på seg denne berømt-person personaen. De tar på seg personaen fra det siste livet.

Så det er denne ... det jeg elsker ved Realisering, Klubben for Oppstegne Mestere og det å være en Oppsteget Mester, er at en kan leke hvilken som helst lek, spille den historien du vil. Du kan spille det ut. Du kan oppføre deg veldig menneskelig i Klubben for Oppstegne Mestere. Dere vet, vi drikker en masse whisky og bourbon og god vin og spiser en masse mat. Du kan fremdeles gjøre disse tingene, men du forstår liksom at det er en vakker historie, en vakker illusjon. Du blir ikke fanget i den. Du blir ikke avhengig av den.

Før jeg går videre med historien om Mezrah, dere vet at jeg har sagt det før, og jeg sier det igjen; Det er absolutt ingenting på denne Jorden, enten det gjelder kjemikalier eller mineraler eller noe som helst annet, som faktisk er avhengighetsskapende. Ingenting fysisk avhengighetsskapende. Mentalt avhengighetsskapende, ah, jada. Og dere kan tro at dere er avhengige av en fysisk substans, men det er egentlig bare en mental avhengighet. Så med den forståelsen er det relativt enkelt å komme over – hva stirrer du på (til Linda) – komme over avhengighet (latter). Jeg tror kjære Linda av Eesa kommer til å snakke med Cauldre om hans mentale avhengighet til sigaretter etterpå.

Så dere kan egentlig ikke bli avhengige av noe, og dette sier jeg fordi jeg vil at dere skal begynne å kvitte dere med frykten for at dere vil gå tilbake til å drikke for mye eller røyke for mye pot – vel, det gjør dere uansett – eller hva det nå måtte være. For Shaumbra vil avhengighet være noe fra fortiden, ja, for med det nye forholdet til energi og forståelsen for hva avhengighet egentlig er, vil det være noe fra fortiden. Nå er dere frie til å nyte livet uten å bekymre dere for at dere skal bli avhengige. ER ikke det fint? Ja, ja. Jada, jada (litt applaus). Og så vil dere virkelig begynne å skjønne for et helvete de som er avhengige setter seg selv i, og til tider skyldfølelsen og håpløsheten, og det er egentlig bare noe mentalt. Det er som en form for hypnose.

Men for å fortsette historien min; jeg snakket med Mezrah, og hun sa – dere vet, av og til håner de meg, for jeg antar at jeg av og til er litt pompøs (litt latter).

LINDA: Neeeeeeiiii!

ADAMUS: Nei. Nei, nei, nei, nei. Og jeg er litt – åh, jeg hører alle slags ord komme (latter) – arrogant kan være et godt ord, av og til, men mer enn noe annet er det faktisk bare det at jeg er skikkelig stolt, skikkelig stolt over alt det dere gjør. Og jeg vet at det er hardt, det er hardt, og dere vet *virkelig* hvordan dere skal gjøre det hardt, men (mer latter) ja, jeg er veldig, veldig stolt over hvor langt vi har kommet. Og hun sa; «Så Adamus, hvordan går det med Shaumbra for tiden? Hva skal dere gjøre i 2019? Hva er det store?» Og jeg tenkte litt på det og sa; «Du vet Mezrah, det er virkelig tid for nye venner – nye venner – og det er det vi skal gjøre dette året. Og det er slik vi skal sette i gang ting i dag.

LINDA: Mennesker? Menneskelige venner?

ADAMUS: Jeg vil ikke definere det helt enda. Det får bli et mysterium, en spenning.

LINDA: Hmm.

ADAMUS: Så, og det er alltid – jeg elsker å komme med noen litt teatralske leksjoner også. Du blir en Mester, en legemliggjort Mester på denne planeten. Dere vet, dere samlet sammen greiene deres, og det er egentlig ingenting som får dere ut av fatning, plager dere, overvelder dere med mindre dere vil det, bare for moro skyld. Men som Mester lærer du også å ta i bruk denne skuespiller sansen. Teatralsk.

Vel, jeg vet at jeg har hatt en tidligere inkarnasjon som en av de største forfatterne av skuespill i verden (litt latter), som verden noensinne har sett. Men jeg lærte en masse av det – det var en litt ussel karakter, denne Shakespeare – men jeg lærte en masse i det livet. Spill det ut. Spill det ut (snakker dramatisk). Gå fra grått til fargerikt. Ha en fornemmelse av timing. Timing. Dere vet hva timing er? (Mer latter). Det er ikke bare det at alt blir levert til samme tid (snakker med monoton stemme) og det er ... ha en fornemmelse for timing (snakker dramatisk).

Vær uttrykksfull, og når du jobber med studentene dine, noe mange av dere kommer til å gjøre, jeg mener, ikke nødvendigvis ved at dere har en form for spirituell opplysthet praksis, men dere vil jobbe med andre. Hvor er boken?

LINDA: Den falt på gulvet.

ADAMUS: Falt på gulvet. Boken er en strålende start. Det var hele konseptet bak boken. Det var ikke bare det å få alle Keahakerne til å skrive historier.

LINDA: Der har du det.

ADAMUS: Det var å si at dere kommer til å undervise på en eller annen måte, historier, deres historier om Mesteren. Og som Mester vil dere begynne å ha det moro med historier. De vil ikke lenger overvelde dere, dra dere ned og jakte på dere og alt det der. Dere kommer til – takk – dere kommer til å begynne å ha det moro med historiene deres. Men vær litt teatralske i forhold til studentene deres når de kommer til dere. Gjør en masse av dette (latter når Adamus nikker med hodet og setter opp et «alvorlig» ansikt). Lær hvordan du skal bruke øynene, «Mm hmm» (demonstrerer) Ikke sitt der som om «Åh!» (Mer latter når Adamus sperrer opp øynene). Og dere vet, lær dere noen bevegelser, bevegelser som (latter når han demonstrerer) når dere snakker til studenten virkelig får dem bekymret, for de sier noe slikt som ... til deg, de sier; «Åh Sart, jeg vet ikke en gang om jeg vil leve lenger», og den typiske reaksjonen er; «Å nei, nei! Det gjør du!» Og du liksom, Sart liksom ... (litt latter når Adamus nikker med hodet). Det fanger oppmerksomheten deres. Det vil virkelig fange oppmerksomheten deres. Så vær litt teatralske.

Så i tillegg til alt annet, er dette offisielt året for nye venner, men på en måte er en undertekst i alt dette «Kom igjen! Vær uttrykksfull. Vær litt teatralsk,» enten du skriver en historie – det er mye teatralsk i denne historien. Vet dere hva Shaumbra gjorde? De tok sine personlige, kjedelige opplevelser og gjorde dem litt morsomme, gjorde det til en historie, gjorde det muntert. De tok det

som kom fra det personlige livet, og det kan til og med ha vært en tragedie, og gjorde det til en vakker og morsom historie fylt av visdom, humor, litt skuespill.

Så det var grunnen til denne boken. Og grunnen til at jeg ville ha den ut innen 31. desember, slutten på året, var; la oss sparke i gang dette året med noen teatraliske historier. Ha det moro med det. Dere finner ikke på det. Jeg mener, det gjør dere ikke. Hvis dere forskjønner noe i livene deres, finner dere ikke på det. Dere bare forskjønner det. Dere legger bare litt farge til en ellers ... det er som om middagstallerkenen hadde brunt kjøtt og brune poteter og brun saus, og du bare legger på noe grønt og gult, og litt rødt med bringebærsaas. Du gjør det bare litt morsommere.

Mennesker blir så kjedelige når det gjelder historiene deres. Jeg skulle gjerne ha sett noen T-skjorter – jeg spør alltid etter T-skjorter, og de kommer aldri – men «Jeg er ikke kjedelig». Dere vet, bare helt enkelt, som en påminnelse til dere selv; «Jeg er ikke kjedelig lenger». Greit. Dette året; vær litt teatraliske når det gjelder historiene deres, greit? Ikke være redde for å spille det ut.

Så, året for venner. Året med en masse bevegelse.

Vel, jeg skal snakke mer om det i *ProGnost; Dragen kommer inn*, neste uke. Dette kommer til å bli et sprøtt år. Jeg mener, dette kommer til å bli et helvetes år. Dere kan allerede se det. En trenger ikke å være profet, slik jeg er, for å se det. Opp og ned, en masse splittelse. Det kommer ikke til å bli et Kumbaya-år på noen måte. Men for dere vil jeg si at det kommer til å bli det beste året hittil, for kanskje 98 prosent av dere (litt bifall og applaus). Hvorfor tror dere det er slik? Fordi dere er lei av den andre måten å gjøre det på. Dere er lei av den andre måten, og dere vet at det kan være enkelt. Dere vet at det ikke trenger å være vanskelig. Dere vet, alle disse opplevelsene, det er bare store, fete historier.

Så la oss trekke pusten dypt, en kvantepust for denne innkommende Mesteren, ånden, det guddommelige inn i livene deres, og dere er ikke lenger alene, alt dette kommer inn.

Shaumbra visdom

Ok, Linda med mikrofonen, spørsmål til publikum. Dagens spørsmål har ikke så mye relevans til det vi skal snakke om, men jeg har lyst til å vite. Jeg har virkelig lyst til å vite noe, og dette er et litt interessant spørsmål. Her er vi, ved begynnelsen på året, og spørsmålet er; er menneskeheten, er planeten der du forventet at den skulle være nå? Hadde du andre forventninger til hvor planeten, hvor menneskeheten ville være nå? 2019. Vi er forbi Mayakalenderen. Vi er forbi Harmonic Convergence og Concordance og alt annet. Vi er forbi alt det. Er det her du forventet at planeten skulle være? Linda, vær så god. Dette er et tankefullt spørsmål.

KELLY: Nei.

ADAMUS: Nei. Og hvorfor ikke?

KELLY: Men når jeg tenker på det, gir det mening, for vi av konstrueres før vi på en måte bygges opp igjen ...

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Akkurat.

KELLY: ... og gjenforbinder oss. Så på den måten gir det mening.

ADAMUS: Akkurat.

KELLY: Men jeg forventet ikke at det skulle bli så turbulent eller så ...

ADAMUS: Vel, jeg snakker selvfølgelig om planeten, ikke livet ditt (latter).

KELLY: Vel, jeg mente, men ... jada! Jada, jeg bare, jeg er på en måte forbløffet over det som foregår i verden, og at det er så mye hat og ...

ADAMUS: Ja, det er litt rart, ikke sant?

KELLY: ... det virker som om det er så mye av det. Som ... intenst, ja.

ADAMUS: Ja. Så du forventet kanskje, kanskje før du kom inn i dette livet, eller kanskje for 20 år siden eller da du var barn, at ting ville utvikle seg og henge sammen og ...

KELLY: Jeg tror jeg på et vis tenkte at alle på en måte ville gå sammen med meg.

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

KELLY: Eller noe slikt.

ADAMUS: Og hvor mange går sammen med deg?

KELLY: Jeg vet ikke. Shaumbra?

ADAMUS: Ikke så mange! Ja, ja.

KELLY: Ikke for mange Shaumbra.

ADAMUS: Vel, det er et godt poeng. Det er et godt poeng. Ikke så mange.

KELLY: Ja.

ADAMUS: Ikke så mange. Fint. Takk.

KELLY: Greit. Takk.

ADAMUS: Vel, synes du det er deprimerende eller trist? Du vet, ligger du våken om natta og tenker ...

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

KELLY: Jeg har mine øyeblikk.

ADAMUS: Ja. Planetdritt. Ja.

KELLY: Ja, og jeg må virkelig riste det av meg og puste det ut eller spasere en tur. Jada.

ADAMUS: Det er tøft.

KELLY: Ja.

ADAMUS: Ja.

KELLY: Det er tungt.

ADAMUS: Ja, fint.

Er planeten, er menneskeheten der *du* forventet at den skulle være akkurat nå.

JULIE: Jeg vil si at det er en blanding. Det har vært opp og ned, og jeg føler at jeg ikke har vært forbundet en stund. Det er vanskelig å holde styr på hvilken dag det er.

ADAMUS: Akkurat, akkurat (de ler).

JULIE: Og «Hvor befinner jeg meg?» Og «Hva er det som foregår nå?» Og ...

ADAMUS: Så da du var ung, du var, la oss si på ungdomsskolen, og du var litt drømmende, hvor forventet du at planeten ville være? Da du gikk på ungdomsskolen, for rundt 20 år siden? (Hun ler). Så hvor forventet du at planeten skulle være?

JULIE: Jeg mener, jeg husker et punkt da jeg trodde at planeten ville sprengte seg selv, at folk ville sprengte planeten.

ADAMUS: Ja, ja.

JULIE: Så jeg – så langt var jeg ganske fornøyd.

ADAMUS: Så dette er kanskje bra! (De ler).

JULIE: Det var liksom «kult!» Ok!

ADAMUS: «Vi har bare ikke gjort det enda!»

JULIE: Vi har ikke gjort det enda.

ADAMUS: Ja, ok.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

JULIE: Så for meg, du vet, det har vært opp og ned og forskjellige tider med å se ting fra forskjellige vinkler og bekymre seg for miljøet og så gå gjennom perioder med 'alt er vel og slik vil det være' (hun ler).

ADAMUS: Du kaster poser ut av vinduet når du kjører etter veien!

JULIE: Nei!

ADAMUS: Ja. Og synes du det er trist eller irrelevant?

JULIE: Det gjør jeg ikke. Jeg har så mange fantastiske sjeler som jeg leker med og forbindelse til naturåndene.

ADAMUS: Akkurat..

JULIE: Og jeg ser folk hele tiden, unge folk som befinner seg på forskjellige steder og kommer inn med forskjellige synspunkter, og folk som går inn i politikken, så det er en blanding.

ADAMUS: Ja, det er en blanding.

JULIE: Det er så definitivt mye sprøtt, og det er flere folk enn noensinne som forteller historiene sine og opplever ting og leker. Så det er så definitivt en blanding.

ADAMUS: Hva med ditt eget liv? Hvis du ser tilbake til den gangen da du var, la oss si da du gikk i fjerde klasse, femte klasse, er dette der *du* trodde du ville være?

(En pause)

Se på livet ditt nå.

JULIE: Det var så annerledes. Jeg, jeg ... nei, jeg var så ... (hun sukker). Jeg var bare så i maskinene, som jeg kaller det, i matrixen.

ADAMUS: Å, interessant.

JULIE: Så jeg var bare ...

ADAMUS: Interessant.

JULIE: Jeg var veldig trygg og veldig beskyttet og veldig elsket og fikk veldig mye omsorg og ikke så forbundet til ...

ADAMUS: Så hvorfor gikk du ut av matrixen hvis det var så komfortabelt?

JULIE: Og jeg var veldig miserabel. Jeg var så trykket inn i en liten boks.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ah! Interessant. Interessant. Fint. Utmerket.

LINDA: Naboen.

ADAMUS: Åhh! Jeg kan føle at flere Mester historier kommer frem. Vi må kanskje lage enda en bok ganske snart. Ja. Er planeten, menneskeheten der du trodde den ville være, der du forventet?

ERIN: Jeg skal være ærlig, jeg tenker egentlig ikke på det. Jeg er mer egoistisk. Jeg tenker bare på meg selv, ikke på menneskeheten ...

ADAMUS: Faktisk så liker jeg det. Jeg oppmuntrer til det.

ERIN: ... og planeten (hun humrer).

ADAMUS: Ja, ta vare på deg selv. Det er faktisk veldig, veldig bra. Hvordan går det for deg?

ERIN: Bra.

ADAMUS: Ja, bra. Ok.

ERIN: Det kommer alltid bra ting til meg.

ADAMUS: Blir du noen gang lei av andre folk, av, du vet, massebevissthet?

ERIN: Nei.

ADAMUS: Nei?!

ERIN: Nei.

ADAMUS: Å, det kommer du til å bli (latter).

ERIN: Jeg er fremdeles ung (hun ler).

ADAMUS: Du har en flott mamma, det er derfor.

ERIN: Ja!

ADAMUS: Ja. Fint. Mange takk.

LINDA: Takk.

ADAMUS: Et par til.

LINDA: Ok.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Er planeten der du forventet at den skulle være?

CHERYL: Jeg må si at jeg generelt sett føler meg veldig gjerne i forhold til planeten, så jeg hadde egentlig ingen forventninger.

ADAMUS: Cauldre ber meg om å kaste inn noe.

CHERYL: Mm hmm.

ADAMUS: Denne gangen overstyrer jeg ham ikke (hun ler). Forventet du noensinne ... (Adamus humrer). Forventet du noensinne at slike som Trump ville bli president i USA? (Adamus ler).

CHERYL: Du vet ...

ADAMUS: Det er ingen bedømmelse i det.

CHERYL: ... jeg tror vi har en masse idioter på det kontoret, og landet har klart å overleve så bra som det har overlevd. Så ...

ADAMUS: Ja, ja.

CHERYL: Igjen, jeg stemmer ikke. Stemmen din betyr ingenting.

ADAMUS: Akkurat.

CHERYL: Så egentlig så ...

ADAMUS: Men det føles bra å tenke at du kan gå inn og stemme når det ikke utgjør noen forskjell.

CHERYL: Nei, det gjør det ikke for meg. Jeg har ikke involvert meg selv i det på årevis.

ADAMUS: Ja. Ja. Det er faktisk ganske vanlig for Shaumbra – noen går fremdeles frem og tilbake når det gjelder dette – det er ganske vanlig å bare si; «Du vet, det er ikke noe for meg.»

CHERYL: Det er ikke mitt.

ADAMUS: «Det er ikke min kamp, ikke mitt spill», så de gir på en måte bare slipp på det.

CHERYL: Ja.

ADAMUS: Men jeg vil komme med et poeng her, enda Shaumbra gir ganske mye slipp på det, forstår at det ikke er så mye til hjelp – det som virkelig hjelper er når du blir Realisert. Det gjør mer enn noe i verden – men det er fremdeles en slags ønske blant Shaumbra til å gå tilbake til å være energiarbeidere på planeten, gå tilbake til å måtte slåss, kjempe – politikk, Donald Trump, miljø, hva

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

det nå måtte være. Dere vet, det drar dem fremdeles tilbake. Jeg legger godt merke til det. Takk. Godt svar.

LINDA: Kan vi spørre denne karen fra Israel? Jeg er veldig nysgjerrig.

ADAMUS: Ja, men advar ham mot å slå hodet i denne store greia (TV) på veggen.

SAGY: Ja, jeg har blitt advart.

ADAMUS: Ja.

SAGY: Ok.

ADAMUS: Ja. Er menneskeheten der du forventet at den skulle være? Det er forresten fint å se deg. Jeg har ikke møtt deg på lenge.

SAGY: Takk.

ADAMUS: Ikke på tre liv tror jeg.

SAGY: Minst.

ADAMUS: Ja, ja, ja.

SAGY: Minst.

ADAMUS: Fint.

SAGY: Mange takk.

ADAMUS: Ja.

SAGY: Jeg hadde ingen forventninger.

ADAMUS: Ingen forventninger.

SAGY: Nei. Da jeg vokste opp, hadde jeg en masse frykt i meg.

ADAMUS: Ja.

SAGY: Og ...

ADAMUS: Du vet, med bomber over hodet hver eneste dag, jeg vil si ...

SAGY: Hver ...

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: ...at det er forståelig.

SAGY: Ja, akkurat. Det var ikke bare det. Det var bare å se svart på alt, og så forandret jeg perspektiv, og nå ser jeg begge sider, og det er ganske kult.

ADAMUS: Ja. Det er det!

SAGY: Og nå kan jeg til og med sette pris på en fyr som Donald Trump. Jeg mener, han er en karikatur. Han er ganske latterlig, men han står frem for noe der ute, ikke sant?

ADAMUS: Akkurat.

SAGY: Ja, og han er bare forretninger, fra hans synspunkt, og det er der menneskeheten befinner seg akkurat nå.

ADAMUS: Og noe beveger seg uansett.

SAGY: Akkurat.

ADAMUS: Vi er ikke sikre på i hvilken retning, men det beveger seg.

SAGY: Akkurat.

ADAMUS: Ja. Og det er bedre enn å begynne å bli fastlåst, så absolutt. Så – vel, la oss gå til hjemmebasen din – er Midtøsten der du forventet at det skulle være, la oss si da du var yngre, eller før du kom inn til denne inkarnasjonen?

SAGY: Nei.

ADAMUS: Nei. Hvor forventet du at det skulle være?

SAGY: Ikke der det er nå (han ler). Det er det eneste jeg kan si.

ADAMUS: Mener du på kartet? Eller at alle ...

SAGY: Nei.

ADAMUS: ... forstår at de er Hapiru, den samme familien?

SAGY: Jeg hadde på en måte håpet mer på det, at alle bare forstår det og det er en stor Kumbaya ting.

ADAMUS: Ja, ja.

SAGY: Men slik er det ikke, og det er også greit. Det er ...

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Men du skjønner at i Midtøsten er de fleste vesener som er der akkurat nå fra den samme spirituelle familien kalt Hapiru, og familiefæder er de verste. Og hvis noen fra utsiden så kommer inn for å blande seg inn i familiefæden – *boom!* – så blir de også rammet.

SAGY: Ja.

ADAMUS: Så ja, det er en gammel familiefæde.

SAGY: Akkurat. Det er derfor jeg er her og ikke i Israel (latter).

ADAMUS: Ja. Takk. Jeg er glad for at du er her. Gleder meg over det. Godt å se deg igjen.

SAGY: Takk.

ADAMUS: En dag snart skal jeg fortelle en historie om deg og meg.

SAGY: Greit.

ADAMUS: Ja.

SAGY: Mange takk.

ADAMUS: En til.

LINDA: Åh, en til.

ADAMUS: Er planeten der du forventet at den skulle være nå?

LINDA: Åh, la meg se.

ADAMUS: 2019.

LINDA: Du visste det.

MARY SUE: Nei.

ADAMUS: Nei. Det var klart.

MARY SUE: Det er veldig klart.

ADAMUS: Ja, ja. Og hvor forventet du at den skulle være.

MARY SUE: Jeg trodde det skulle være mer Kumbaya enn dette.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ja. Ja, og da du kom tilbake i dette livet, da du på en måte gjorde deg klar, tenkte du; «Å, planeten vil virkelig gjøre det mye bedre, og du vet, vi er ferdige med Andre Verdenskrig. Det er ute av veien. Nå kan vi virkelig bringe verden sammen, og ...» Wow.

MARY SUE: Jeg er sjokkert over hvor mye som kommer frem. Jeg er klar over at disse greiene har pågått selv da jeg var mindre og ikke visste det.

ADAMUS: Akkurat.

MARY SUE: Men jeg er bare forbauset over hvor åpent det er og at ingen ser ut til å bry seg.

ADAMUS: Akkurat. Akkurat. Bra. Så hvordan vil du beskrive den emosjonen du føler i forhold til dette?

MARY SUE: Jeg har aldri sett på såpeoperaer, men nå føles det som om jeg befinner meg i en (de ler). Og det er litt morsomt. Jeg liker å se raskt på nyhetene hver dag, og er sjokkert over det som skjer.

ADAMUS: Ja. Det er det, og det kan til tider være trist, og det kan virkelig tyngte dere, og det kan være deler av dere som tror at dere må dra dit ut og på et vis redde planeten, noe jeg ikke indikerer at dere gjør. Men den tendensen er der; «Jeg må dra ut og gjøre noe for denne planeten.» Og grunnen til at jeg stiller dette spørsmålet – takk – grunnen til at jeg stilte spørsmålet som start på det nye året, er av et par grunner.

Mange av dere kom inn med store håp. Uten unntak visste hver eneste en av dere her og online at det kom til å bli et stort liv for dere. Det var en masse forventninger før dere kom inn, la oss si da dere var veldig unge, om at dere skulle gjøre noe oppsiktsvekkende for å hjelpe planeten. Noen av dere hadde drømmer om det, jeg mener, enten drømmer i søvne, eller våkne drømmer. Mange av dere hadde aspirasjoner om å gjøre noe, finne opp noe som virkelig ville hjelpe menneskeheten eller skape en forretningsvirksomhet som ville ha stor påvirkning på planeten, og så skjedde det ikke. Og så ble livet avsporet på mange måter, Og så, ble på en måte denne gamle drømmen, denne følelsen «Dette skal bli litt av et liv, og jeg skal gjøre noe viktig for denne planeten for å bidra til å bringe den sammen, for å hjelpe Kumbaya, for å gjøre slutt på kriger, slutt på hungersnød og slutt på slaveri» ...

... så kom dere inn på et sidespor. Dere kan ha trodd at dere hadde gjort noen feil, eller noe galt, og så begynte ting å falle fra hverandre – enten det var i arbeidet deres eller familien og alt dette andre, det begynte å falle fra hverandre – og så virket det som om denne drømmen, denne vitenen var et fjernt ekko. Og så kom dere til det punktet da det handlet om å bare overleve. Jeg mener, bare beholde forstanden hver dag og prøve å holde helsen i balanse, og alt det der.

Men jeg vil ikke at den drømmen skal være urealisert. Jeg vil ikke at den drømmen skal bli glemt, for den er større enn noen gang før. Det er ikke det dere kanskje har forventet. Du er kanskje ikke

den som kurerer kreft eller finner en måte for å distribuere mat til de fattige, eller finner opp en form for ny teknologi.

Dere gjør noe annet, og dere vet akkurat hva det er. Dere tillater Realiseringen deres. Det var dette dere følte den gangen i «Dette skal bli et slikt viktig liv. Jeg skal gjøre noe viktig.» Og mange av dere tenker; «Å, jøss! Egoet mitt kom i veien. Jeg ville bli noe stort og berømt og alt annet.» Nei, faktisk så var motivasjonen å gjøre noe for planeten, noe virkelig, virkelig viktig, men det var ikke det dere forventet. Det var ikke å være sjef i et stort selskap, eller president i et selskap eller i USA: Det blir gjort i det stille. Det er det dere gjør akkurat nå. Akkurat nå.

Og enda så mye som en del av dere sier; «Men jeg gjør ingenting», vil jeg skrike når dere sier det (litt latter). «Jeg gjør ingenting. Jeg sitter bare hjemme, og du vet, navnet mitt kommer ikke på overskriftene. Jeg har ikke skrevet noen bok enda, og jeg har ikke startet opp den nye healing praksisen min.» Dere gjør det dere kom hit for å gjøre, og det gjøres i det stille. Det *må* gjøres i det stille. Dere gjør mer for denne planeten enn den som finner en kur for kreft. Det er en stor uttalelse, men det er veldig sant.

Det trengs bare noen få. Ingen religion, ingen retorikk. Det kreves noen få som tillater seg selv. Det er alt som trengs. Vi skal ha en stor samtale om det om en uke i ProGnost, hva i helvete som skjer akkurat nå, og hvorfor. Det trengs bare noen få. Det påvirker mer forandring enn noe annet, og ikke fordi dere proaktivt prøver å forandre verden. Husk, det er å være uten medfølelse. Men når lyset deres skinner, for å si det veldig enkelt, lyser utstrålingen deres potensialet som de kanskje aldri har sett.

Du kan bare stå i en kaffebar og vente på kaffen, og det kommer en stoffavhengig – det dere kaller et dop hode – som kommer rett bak deg for å få kaffen sin betalt med penger de har stjålet, og du trenger ikke å si noe som helst. Du trenger ikke å gjøre hokus pokus på dem, eller Reiki. Din tilstedeværelse er alt som spiller noen rolle. Det er det hele, for tilstedeværelsen din er – av mangel på bedre ord – lys. Det er bevissthet. Og plutselig ser de kanskje potensialet for at de *ikke* er et dop hode, for at de *ikke* er avhengige, for at de ikke trenger å stjele. Og de vil kanskje aldri vite at dette kom fra deg, aldri. De vet bare at de plutselig fikk en åpenbaring mens de drakk kaffen sin, og trodde kanskje at det var noe med kaffen eller noe slikt, men det var derfor dere kom hit. Det var derfor dere kom hit.

Ah, jeg elsker å føle tilbake til aspirasjonene deres og ønskene for dette livet, dere visste ikke helt hvordan det ville bli, men dere visste at det ville bli. Og dere gjør det akkurat nå.

Det er en av de uttalelsene jeg må fortsette å komme med, for dere tror det fremdeles ikke. Fremdeles tenker dere liksom; «Eh, det høres veldig bra ut, men Adamus må snakke til personene ved siden av meg, for jeg gjør ikke så mye.» Med den menneskelige logikken kan dere på ingen måte forestille dere hva dere gjør, og det er derfor jeg elsker å jobbe med dere. Det er derfor jeg elsker å både provosere dere, sparke dere bak, og elske dere.

Så la oss trekke pusten godt og dypt på det.

Forventninger. Planeten er ikke det dere forventet at den skulle være. Mange av dere trodde den ville være eksplodert nå. Mange trodde at alle ville komme sammen, vi ville få denne fantastiske globale, planetariske kjærligheten og kumbaya, og ingen av delen har skjedd, men det er likevel mye som skjer.

Ego

Jeg vil snakke litt om ego. Ego. Og dere vet, da vi nettopp snakket om hva dere egentlig gjør her på planeten ... dere vet, det er en del av egoet deres som sier; «Jeg skal være viktig, kanskje berømt, kanskje rik, men jeg skal» - førsteprioriteten deres er – «jeg vil gjøre noe for denne planeten.» Det er en veldig, veldig vanlig tråd i dere alle. «Jeg vil gjøre noe for denne planeten.» Og så begynner dere å tenke; «Vel, det var egoet mitt.»

Dere vet, jeg jobbet sammen med, jeg kjente Sigmund Freud. Jeg gjorde virkelig det (Adamus humrer). Jeg gjorde virkelig det. Og vet dere, han populariserte «ego», hele uttrykket. Det var egentlig ikke snakket så mye om det før, men han bidro på en måte til å definere ego og popularisere det og få folk til å tenke egoet, men han gjorde også egoet til en skurk. Det var det triste ved arbeidet hans. Han gjorde egoet til en skurk, som om det var noe dårlig, som om det var skyggen deres. Han gjorde egoet til noe negativt, og selv i dag sier folk; «Vel, du har et stort ego». Vel, ok! (Adamus humrer). Jøss, takk.

Det er for øvrig ingen størrelse på ego. Du kan ikke ha et lite eller stort ego. Du kan ikke ha et dårlig ego eller noe annet. Et ego er bare et ego. Ego er utledet fra det latinske ordet «jeg går», eller noen kan oversette det som å bety «bevege seg fremover», eller bare bevege seg, gjøre noe. Ego. Faktisk så er egoet noe vakkert på så mange måter, men, vel, det ble på en måte gjort til en skurk, på en måte gjort til noe som virket dårlig.

La oss bare bruke litt tid til å føle inn i det menneskelige egoet. La oss bruke en liten stund. Bare ordet. Hvilken følelse får det frem? Ego.

(Pause)

Og Linda med mikrofonen. Jeg er nysgjerrig, et ord som kommer frem for å definere egoet. Et ord.

SHAUMBRA 1 (kvinne): Makt.

ADAMUS: Makt. Ja, ok. Fint. Linda, du bare fortsette å løpe med mikrofonen. Ego, makt.

DIANE: Selv.

ADAMUS: Selv, ok. Men hva slags selv?

DIANE: Min individuelle identitet.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Mm, ok. Hvilken identitet? (Hun ler). Er det noe du vil ha mer av? Vil du ha mer ego? Mindre ego? Er det noe du må jobbe med – er egoet noe du må jobbe med?

DIANE: Det tror jeg ikke – så vidt jeg vet jobber jeg ikke med mitt.

ADAMUS: Ok. Greit. Andre?

DIANE: Å ja.

ADAMUS: Beskylder du noen gang noen for å ha et stort ego, eller tenker det i det hele tatt?

DIANE: Det har jeg så visst tenkt.

ADAMUS: Ja, ok. Noen spesiell?

DIANE: Jaaa (latter), og som skal forbli navnløs.

ADAMUS: Ok. Fint, fint, fint.

LINDA: De står vel ikke på scenen, gjør de vel? (Mer latter).

DIANE: Kan hende! (Linda ler).

ADAMUS: Ego. Hvilket ord kommer opp når vi snakker om egoet? Ego.

(Susan blir stille)

LINDA: Nancy vil ha mikrofonen. Hun nøler ikke. Akkurat her.

ADAMUS: Nei! Hun skulle til å komme med et godt et! Jeg liker det!

LINDA: Vel, vent! Nancy vil komme med sitt først, så kommer hun tilbake.

ADAMUS: Nei! Jeg vil høre hva du har å si.

LINDA: Ok, kom igjen.

SUSAN: Menneskets essens.

ADAMUS: Essens, ok. Ja.

SUSAN: Mennesket.

ADAMUS: Mennesket. Ok. Det ... ok, jeg skal ikke komme med mine ord enda.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

NANCY: For meg, jeg tror at det er en del av treenigheten ...

ADAMUS: Del av treenigheten.

NANCY: ... i meg selv.

ADAMUS: Ja, guddommelig, Mester og ego.

NANCY: Ja.

ADAMUS: Ok. Liker du egoet ditt?

NANCY: Jepp.

ADAMUS: Ok. La oss fortsette med ordene. Vi varmer bare opp. Ego. Hva får det frem?

TOM: Stolthet.

ADAMUS: Stolthet. Ok. La oss fortsette å grave her. Ego.

CAROLYN: Forfengelighet.

ADAMUS: Forfengelighet. Ok. Han du noen gang vært forfengelig?

CAROLYN: Jeg tror det (litt latter).

ADAMUS: Det har du sannsynligvis vært, og det er greit.

Dere vet, en del av poenget i dette er at det er så mange negative egenskaper tilknyttet egoet – forfengelighet og være arrogant og pompøs og alt dette andre. Når vi fortsette samtalen vår her, bare virkelig føl inn i alle disse ordene, alt dette som er knyttet til ego.

Bare fortsett. Ego.

ALI: Selv-opphøyelse.

ADAMUS: Ok. Har du gjort det?

ALI: Ja.

ADAMUS: Ja. Har du følt at det var dårlig?

ALI: Ja.

ADAMUS: Ble du slått ned?

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ALI: Jeg slår ned meg selv.

ADAMUS: Akkurat, det var poenget mitt.

ALI: Ja.

ADAMUS: Ja, ja. Du slår ned deg selv, Boom! Wow! Jøss!

ALI: Slemme Ali!

ADAMUS: Åh! «Slemme Ali!» Og et slikt ego, og – åh! Du er bare ...

ALI: Bare vær stille.

ADAMUS: Akkurat, akkurat! Se hva som skjer når du står frem! Ja.

ALI: Jepp.

LINDA: Kan det ikke bare være selvtillit?

ADAMUS: Bare la dem si det, vær så snill.

LINDA: Jeg er en av dem.

ADAMUS: Vær så snill.

LINDA: Jeg er en av dem (litt latter).

ADAMUS: «Jeg er en av dem», ok! Jeg vet hvem som er den neste på mikrofonen.

SART: Det må være Sart-isme.

ADAMUS: Sart-isme. Ja (Sart ler). Ego.

SART: Den dårlige delen.

ADAMUS: Ja, ego. Hvilket ord vil du komme med?

SART: (nøler) Bare ... skyldfølelse.

ADAMUS: Unnskyld?

SART: Skyldfølelse.

ADAMUS: Skyldfølelse. Ok. Ja, uttrykket i ansiktet ditt sa alt. Det er liksom «Ehhh ...»

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

SART: Ja.

ADAMUS: Ego. Ok.

SART: Det er en skyldfølelse over å ha gjort noe mot andre folk.

ADAMUS: Akkurat, akkurat. Ok. Fint.

SART: Ja, og like etter at du har gjort det, vet du at det har skadet dem.

ADAMUS: Ja, det er det en tror.

SART: Det er det en tror.

ADAMUS: Eller vil tro.

SART: Eller ...

ADAMUS: Ja.

SART: Så du vil at det skal skje på den måten.

ADAMUS: Ja, ja. Jada. Så da egoet ditt var på det verste, hva skjedde.

SART: Å, det må ha vært på sitt verste da jeg drakk.

ADAMUS: Ja. Jada (Sart ler). Jada, Hvordan påvirket drikkingen din egoet? (Litt latter).

SART: Det lot meg si hva som helst som kom opp.

ADAMUS: Akkurat, akkurat, akkurat. Og det gjorde du.

SART: Åh, det gjorde jeg.

ADAMUS: Ja. Og fikk du noen gang problemer på grunn av det?

SART: Å, aldri.

ADAMUS: Ja, riktig, Riktig (de ler). Så da du sluttet å drikke, skyldte du mye av det på egoet ditt, eller klandret andre egoet ditt?

SART: Ja, så definitivt.

ADAMUS: Så hva gjorde du med egoet?

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

SART: Jeg kastet det i kofferten bak meg, og ...

ADAMUS: Å nei, først banket du livskitten ut av det (Sart ler). Så la du det i kofferten bak deg, og likevel sparket du til kofferten fra tid til annen.

SART: Ja, og så sparket jeg kofferten ut døra.

ADAMUS: Forløste du deg selv og egoet ditt da du sluttet å drikke?

SART: Nei.

ADAMUS: Nei. Ok.

SART: Nei.

ADAMUS: Slåss du fremdeles med egoet?

SART: Ja, det gjør jeg fremdeles.

ADAMUS: Ja. Er det derfor du setter deg i dette store, enorme jordflyttings-utstyret ditt? Det er liksom, du vet, du har denne kraften som kommer gjennom, du kan like godt grave i litt jord.

SART: Å, det hjelper,

ADAMUS: Ja. (De ler).

SART: Det hjelper så definitivt.

ADAMUS: Kan du forestille deg at du var sjefen i et stort selskap? Det kan ikke jeg.

SART: Gud hjelpe de ansatte.

ADAMUS: Akkurat (Sart ler). Akkurat, ja, for det er det enorme egoet! Å, herregud! Du ville ha vært rett inne i nære-seg-land. Det ville vært som et stort smørbrødbord for egoet.

SART: Jeg måtte ha ansatt nye folk hver morgen.

ADAMUS: Akkurat! (De ler). Akkurat! Men med det arbeidet du har nå, du er ute i naturen, og du har noe stort utstyr. Ingen vil rote meg deg, for da vet de at D9 kommer og river huset deres neste morgen.

SART: Jeg sier til dem; «Husk, jeg har en stor dumper.»

ADAMUS: Akkurat, akkurat (de ler). Fint. Takk.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

SART: Takk.

ADAMUS: Et par til på ego. Hvilket ord kommer opp?

LINDA: La meg se.

ADAMUS: Vi mangler et par her, er par veldig viktige.

LINDA: Sylvia.

SYLVIA: Nå er jeg forvirret.

ADAMUS: «Nå? Nå?», sier du?

SYLVIA: Nå er jeg forvirret.

ADAMUS: Hva kommer opp når jeg sier ordet ego?

SYLVIA: Ego. Som du sa «Jeg går», det er som sikkerhet for meg.

ADAMUS: Ja, ja. Det er deg selv.

SYLVIA: Den ene siden, og den andre siden kan være egoisme.

ADAMUS: Egoisme, ok.

SYLVIA: Bare tenke på meg selv.

ADAMUS: Gjør du det veldig ofte?

SYLVIA: Jeg prøver.

ADAMUS: Du prøver. Ja, ja.

SYLVIA: Eller prøver å ikke gjøre det.

ADAMUS: Å, prøver å ikke gjøre det.

SYLVIA: Ja.

ADAMUS: Det er trist. Wow.

SYLVIA: Jeg er, jeg er ...

ADAMUS: Hvor kommer alt dette med at det er dårlig å ta vare på seg selv? Hvor i helvete kom alt det der fra? (Noen sier «kirken»). Akkurat. Akkurat. Jeg skal ikke banke kirkene opp så mye mer. Nei, jeg avsverget det til nyttår. Ja, ja. Ikke mer kirker. Vet dere hvorfor? Fordi jeg ikke trenger det lenger. Dere vet, i fjor, for ett år siden da vi snakket her og jeg ba dere om å observere hva som ville skje i 2018, og min konklusjon var på en måte at kirkene falt fra hverandre. Og med «kirke», mener jeg generelt alle religioner. Og for meg er det fremdeles det største som skjedde i fjor. Ikke det som laget størst overskrifter.

Men dere forstår, når et samfunn har myter – og religion er bare myter – når det har myter, bidrar mytene til å forme og skape samfunnene deres og verdiene og moralen og lovene, som stort sett er det verden har. Dere har en masse myter – religioner og tro – som formet sosiale verdier og til slutt lover. Så dere har hatt dette frem til dette nivået. Dere har hatt denne, jeg antar en kan kalle det for stabiliteten på planeten, slik dette fungerer. Alt er basert på disse verdiene som opprinnelig kom fra myter.

Og mytene handler faktisk ikke bare om kirkene slik dere kjenner det i dag. Det går langt, langt tilbake, enda lenger enn det. Det er myter om inkaene og mayaene og aboriginene og alt det andre som var før kristne myter, åh, for 5000 år siden, egyptiske myter som går enda 25000 år tilbake. Så myter bygger de sosiale verdiene og strukturene, Det er tyngdekraften som holder alt inne.

Vel, det som nå skjer på planeten, er at kirkene brytes ned, faller fra hverandre, enten det er de kristne eller muslimene, jødene eller hvem som helst andre. Det er en stor mangel på respekt, og jeg antar en kan si tro på mange av disse gamle, religiøse verdiene. Hvis det hadde vært jeg som ledet en av kirkene, ville jeg ha sagt; «Oppdater det fra tid til annen. Dere vet, la oss komme over alt dette med at kvinner ikke kan være prester. Jeg mener, det er så gammelt og dumt. La oss oppdatere fra tid til annen.» Men de holder så beinhardt fast ved de gamle måtene.

Så nå faller det fra hverandre. Dere ser det på overflaten, noe av dette. Alt dette med den katolske kirken og prestene og det seksuelle misbruket som har skjedd mye, mye lenger enn noen vil innrømme. Det er ikke en nåværende epidemi. Det har pågått i evigheter. Det fører til en mangel på tillit og tro på tro, og når en ikke har tro på tro, har en store problemer.

Så den underliggende strukturen i mytene er forgjengelig. Folk tror ikke på, eller følger ikke kirkene lenger. Det begynner å rasle i alt på overflaten, hvordan samfunn og land og moral og verdier og forretningsvirksomhet ble bygd. Så det er derfor jeg sier at det største som skjedde i fjor, var den fortsatte nedbrytingen av religiøse verdier på planeten, og det vil få en stor påvirkning, særlig dette året når det falle enda mer fra hverandre.

Og det er ikke å si at den katolske kirken vil opphøre, eller at metodistene vil finne en annen metode (latter). Det vil de kanskje. Men det vil si at de ikke på noen måte har den samme effekten på bevissthets-tyngdekraften på planeten som de en gang hadde. Og når dette forvitrer, gjør også verdiene det, noe dere sannsynligvis har sett hvis dere har fulgt med på nyhetene. Verdier faller fra hverandre. Den iboende tyngdekraften som holder tro og lover og alt annet sammen, faller fra hverandre. Så det er på en måte dette som skjer.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Og så har dere en karakter som president Trump på kontoret, og han sparket dritten ut av alt det. Og jeg sier ikke at det er bra eller dårlig. Jeg sier bare at det er det folk fortjener (latter). Det er det! Så absolutt. Ja, og det burde være en slags fundamental respekt for det, og jeg er ikke politisk i det hele tatt. Jeg ville ikke ha stemt hvis jeg var på planeten akkurat nå. Jeg ville ha gjort det Tobias sa; «Stå bak den lave muren», og ledd. Ledd.

Så, hvor var vi? (Noen sier «Ego»).

LINDA: Ego.

ADAMUS: Ok, jeg trenger noen få ord til her. Skru litt opp lysene, for Linda skal løpe til publikum.

LINDA: Akkurat her.

ADAMUS: Ego. Det er noen få ord som mangler her.

MONICA: For meg er ego dualitet ...

ADAMUS: Dualitet.

MONICA: Eller bedømmelse. For hvis jeg ikke er i ego, da er det enhet og ting bare er som de er. Jeg antar det vil være det en kaller for Tillatelse. Så for meg er det mitt menneskelige sinn eller ego sinn, og Ånde sinn.

ADAMUS: Ok. Åh, interessant.

MONICA: Så hver gang jeg er i en bedømmelse, sier jeg «Å, det er det menneskelige sinnet mitt. Hva ville Ånde sinnet mitt ha sagt?»

ADAMUS: Akkurat, akkurat.

MONICA: Ja. Så det er ett.

ADAMUS: Åh, interessant. Nå har du en konflikt gående mellom disse to. Det er veldig vist. Takk. Jeg hadde bare behov for at noen sa det. Gary, blir det deg?

GARY: Selvbevissthet.

ADAMUS: Selvbevissthet. Ja, jada. Er det bra selvbevissthet, eller dårlig?

GARY: Ingen av delene.

ADAMUS: Ingen av delene?

GARY: Det er bare bevissthet.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ok.

GARY: Det er en viten om ...

ADAMUS: Så stoler du på egoet ditt for å få mer selvbevissthet?

GARY: Nei.

ADAMUS: Nei. Hva stoler du på for å få mer selvbevissthet?

GARY: (nøler) Hva jeg stoler på for å få mer selvbevissthet ...

ADAMUS: Hvis du ikke får det fra egoet, hvor får du da selvbevisstheten din fra?

GARY: Fra det jeg sanser, det jeg føler.

ADAMUS: Ok, greit. Fint, for det passerer liksom forbi egoet.

GARY: Ja.

ADAMUS: Ja, ok.

GARY: Forhåpentligvis.

ADAMUS: Bra. Godt svar. Alle svarene er gode så langt. Jeg savner den tiden da jeg virkelig kunne plukke på dere på grunn av dårlige svar (litt latter). Jeg bare savner det. Det laget strålende historier når jeg dro til Klubben for Oppstegne Mestere.

LINDA: Moishe.

ADAMUS: Kan du komme med noen dumme makyo svar? Nei, nei!

LINDA: Ikke gjør det!

ADAMUS: Det kan du! (Adamus ler).

MOISHE: Jeg kan prøve.

ADAMUS: Det kan du. Kom igjen sir.

MOISHE: Det er en menneskelig tillit.

ADAMUS: Tillit.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

MOISHE: Og jeg tror mennesket ser ned på det fordi mennesker ser ned på seg selv. Men det er en menneskelig tillit.

ADAMUS: Ok. Fint. Strålende. Jeg er der fremdeles ikke. Jeg trenger et par til.

LINDA: Henrietta tror hun vet ordet. Eller hun tror du vil plukke på henne.

ADAMUS: Begge deler (Linda ler).

HENRIETTA: Overlevelsesdrift.

ADAMUS: Overlevelsesdrift. Ok.

HENRIETTA: Det er det. For til større egoet er, til større er overlevelsesdriften. Personen prøver virkelig å forsikre seg om at de er solide og faste i denne verden. De prøver å bevare seg selv.

ADAMUS: Men hva er fallgruven i det? Du nærmer deg. Så, det er overlevelsesdriften. Det er din, jeg antar det er forsvaret ditt på en måte.

HENRIETTA: Ja.

ADAMUS: Det er beskyttelsen din.

HENRIETTA: For mennesket er redd for å gå inn i ingenting het.

ADAMUS: Riktig. De er redde for alt, men ... (litt latter).

HENRIETTA: Ja.

ADAMUS: Så du har dette egoet som du på et vis lager, og så blåser du det opp. Du pumper det opp, og en del av dets overlevelse, men så går egoet på en måte inn i sitt eget spor og begynner å tro på sine egne greier. Men hva er iboende, hva er problemet? La oss stoppe filmen litt. Du har dette store egoet, hva er problemet med det.

HENRIETTA: At de tror det er virkelig. Jeg mener, til større egoet er, til mer virkelig er det for personene. Det gjør det fast og solid og er deres menneskelige bevaring.

ADAMUS: Hva er det egentlige problemet? Du er veldig nær, og du inspirerer noen som vil gi svaret om litt.

CAROLE: Selvbedømmelse og projeksjon.

ADAMUS: Det nærmer seg. Vi er der nesten. Selvbedømmelse og projeksjon. Du har dette egoet som på en måte er oppblåst, som på en måte er pompøst og arrogant, men det er den identiteten som er din, men hva er problemet med dette?

TAD: Frykt.

ADAMUS: Nesten der.

TAD: Åh! Fryktsomt! Fryktsomt! Frykt.

ADAMUS: Ok. Ehhh! Jeg gir deg det. Dommerne gir deg det, men jeg er ute etter et annet ord. Dere er så nær. Veldig nære.

ALICE: Jeg skal på toalettet (hun ler).

ADAMUS: Så hun skal på toalettet! (Latter). Ja. Vi bare finner på noe. Hva som helst.

ALICE: Her er en god en, anerkjennelse.

ADAMUS: Anerkjennelse. Ja, ok. Jeg ville ha funnet på noe annet (de ler).

ALICE: Jeg ville faktisk si det Gary sa, menneskelig selvbevissthet. Når jeg tenker på mitt eget ego, så er det det jeg er som ...

ADAMUS: Har du et ego? Har du et stort ego?

ALICE: Jeg har et ego. Det har ingen størrelse, men jeg er klar over dette menneskelige ...

ADAMUS: Har du et dynamisk ego?

ALICE: Åh, jada.

ADAMUS: Åh, jada! (Latter). Å, jada, jada, jada. Jada. Hva er problemet med egoet ditt.

ALICE: Det er *ingenting* galt med mitt! (Latter og litt applaus).

LINDA: Det sa alt! (Linda ler)

ADAMUS: Ja. Og du burde lagt til «Og hva er galt med ditt?»

ALICE: Ja, ja. Hva er galt med ditt?

Adamus' Definisjon av Ego

ADAMUS: Ego. Jeg skal komme med det her. Du var så nær her Tad, men ego er skjørt. (Publikum sier «Åh»). Det er skjørt. Det er denne veldig store dynamikken, på en måte makyo overlevelse, identitet, alt dette andre, hva dere nå enn sier, det er veldig skjørt. Det er *så* skjørt, det er mer skjørt enn et egg. Hvis noen berører det, faller det fra hverandre (gråtkvalt stemme). Det vet ikke hva det skal gjøre! Etter alt dette med å være en hardhaus, er det noen som ser litt skjevt på det,

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

og det faller fra hverandre!! Det er ikke virkelig. Det er en illusjon. Det er virkelig, men det er en illusjon, og det er egentlig ikke deg.

Likevel, menneskers identitet – og jeg har fremdeles litt små krangling med Freud. Hvis han noen gang prøver å komme seg inn i Klubben for oppstegne Mestere, vil jeg stemme ham ned (latter). Ja, han må gjøre opp for noe av dette. Han gjorde egoet til noe dårlig og skjørt og ekkelt og alt det der. Han gjorde egentlig egoet til en skurk.

Men til poenget mitt her og – hva var poenget mitt i det vi holdt på med her? Jeg har et poeng. Egoet. Jeg definerer det – kan du skrive dette på den magiske vidunderpaden din, eller hva det nå er du bruker?

LINDA: Ok.

ADAMUS: Er det den?

Ok, egoet, min definisjon av egoet. Det er opplevelsen din ... (pause og litt latter, det er tekniske vanskeligheter). Jeg trodde det på magisk vis skulle komme frem på skjermen, og det er ikke der. Så Linda skriver til seg selv (Adamus humrer). Elsker dere ikke teknologi? Det er veldig nyttig. Hvor er papirtavlen min? Vi kunne ha vært ferdig dette hvis vi bare kunne ha skrevet det opp.

LINDA: Shush! Bare fortsett.

ADAMUS: Fortsett? Du må skrive. Du må skrive.

LINDA: Det er ikke min feil.

ADAMUS: Joda. La oss få kamera på dette lille oppstyret over her (Peter hjelper Linda med iPaden). Og opp med litt lys. Jeg vil at alle skal se hva som – å, vi må finne ut av dette. Jada.

LINDA: Takk Adamus. Vi elsker virkelig denne formen for oppmerksomhet.

ADAMUS: Dere vet. Ikke sant? – under teknisk press. Ååh! Det er en grunn til at jeg tøyser litt med dere.

LINDA: Sier du det?

ADAMUS: Ja, ja. Dere får høre det om en liten stund.

LINDA: Ok, «Din opplevelse ...» (noen sier «ja» når bildet kommer opp på skjermen).

ADAMUS: Din opplevelse basert på dine emosjonelle historier» - dette er definisjonen, min definisjon på ego, som er den eneste definisjonen (litt latter) – «Basert på dine emosjonelle historier slik de er sett gjennom andre.»

LINDA: Ooh.

ADAMUS: Jeg elsker forøvrig å komme inn som Adamus. Jeg kan være litt mer skjødesløs enn St. Germain. Og dere vet, jeg tøyser litt. Jeg oppfører meg med hensikt til tider litt arrogant og pompøs. Og jeg snakker veldig godt om meg selv, fordi jeg kan det. Og jeg vil at dere skal bli vant til å være i stand til å gjøre det. Snakke veldig godt om dere selv, men ikke seriøst godt. Dere vet, ikke som; «Jeg er den mest spesielle personen i verden». (Litt latter). Dere vet, det er liksom, ja, snakk godt om deg selv med et smil om munnen, ok? Og spøk med det og få andre folk til å le litt, dere vet. Og det vil være denne lille tingen som sier; «Å, det er egoet mitt, og jeg er veldig arrogant.» Å jada. Å jada. Og det er morsomt.

Så hvor var vi? «Opplevelsene dine basert på emosjonelle historier.» Hver eneste historie er emosjonell. Alt som kommer gjennom sinnet er emosjonelt. Alt. Og jeg hadde nylig en krangel – jeg vant – jeg hadde nylig en krangel med en venn som er her i dag, jeg skal introdusere ham om litt, og denne vennen sa; «Hva mener du Adamus, med at alt er emosjonelt? Hva med et tall? ER det emosjonelt? Har et tall emosjoner i seg?» Og jeg sa «6-6-6» (noen roper «åhh!» og noen andre sier «bravo») og så sa jeg «tretten», og «førtifire» og «Enmillionfemhundre og syttito,» bare fordi.

Alt er emosjonelt. Alle historier du noensinne har hatt er emosjonelle. Der er faktisk egentlig ingen logikk. Det er på en måte falskt å si at det egentlig er noen logikk på denne planeten. Alt er basert på emosjon. Alle beslutninger du tar er basert på emosjon. Tror du at du undersøker og finner den beste bilen å kjøpe? Det er emosjon. Du rettferdiggjør emosjonene dine gjennom undersøkelser og sier; «Jeg er virkelig en smart person, for jeg kjøpte en Prius.» Nei, det var basert på emosjon, for emosjonene dine får det frem, «Jeg er en trehugger. Jeg bruker ikke karbon på bilen min.» Det er bare emosjoner. Du rettferdiggjør det og kaller det for logikk, og du kjøpte en Prius, som for øvrig er en fin bil. Hvor var vi? Åh, ok.

Det interessante ved egoet – det er veldig skjørt, for alt er basert på hva andre folk tenker om deg. Egoet er stort sett ikke basert på dine egne observasjoner av ditt eget selv. Det er observasjonene av hvordan folk observerer deg. Derfor er egoet veldig, veldig skjørt, utsatt for alles input, alles inntrykk.

Egoet er – jeg skal gi dere et eksempel. Så du skal fortelle en vits, og de fleste av dere er egentlig ikke noe flinke til å fortelle vitser. Nei, det er dere ikke, for dere er ikke, dere er ikke – eh, dere er ikke morsomme (latter). Nei, dere er fremdeles for seriøse, vet dere det? Løs litt opp, ta av dere dette tette undertøyet, og så kan dere fortelle vitser. Så dere forteller en vits som dere tror er veldig, veldig god, og som dere har hørt andre fortelle og alle lo, og dere forteller vitsen, og ingen ler. Faktisk, forstår dere plutselig at de tror den var politisk ukorrekt, for en forteller ikke vitser om gamle folk eller hva det nå er. Faktisk så er det de morsomste. Men plutselig går det opp for dere at ingen lo. Nå vil egoet forme noe; «Jeg er ingen morsom person. Jeg skal aldri mer fortelle en vits. Det der var skikkelig ille.» Det går inn i egoet sammen med alt annet.

Frem til nå har egoet vært basert på opplevelsene dine, som alle er strålende – opplevelsene er fantastiske – nå er det en emosjonell historie, noe som er ok så lenge du anerkjenner den for det.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Det er en emosjonelle historier, Det er alt den er, og historien kan forandre seg. Men den delen som ikke fungerer så godt, er «som sett gjennom andre». Hvordan de oppfatter deg.

Så la oss trekke pusten godt og dypt på det, mens jeg kommer med poenget mitt om at egoet på grunn av Freud og på grunn av deg, ikke har vært en venn. Det har overhodet ikke vært en venn. Det har vært noe du har prøvd å løpe fra, polere, jobbe med, ødelegge, blåse i stykker, forsterke, alt det der, dette som kalles for ego.

Og opprinnelsen til ego, latin; «jeg går. Jeg går fremover. Jeg opplever. Jeg ekspanderer. Jeg går fremover.» Så den første nye vennen dette året, er egoet. Ego er noe fint. Det er selvbevissthet, som ble sagt tidligere. Det er selvbevissthet, men ikke lenger gjennom andres øyne, hvordan de reagerer på deg.

Dere vet hvordan det er når dere kler på dere for dagen, dere tar på dere noe og går ut og noen bare ser på deg slik som dette (han kommer med et hånlige blikk), og dere liksom; «Åh! Åh! Dette er fryktelig. Jeg burde ikke tatt på meg dette. Jeg har på meg en orange ...» hva slags ... det ser ut som en arbeidsskjorte med et kongelig merke på (beskriver det Tad har på seg). Jeg mener, hvem ville ha på seg noe slikt? (Litt latter). Og det ser strålende ut. Men egoet liksom; «Åh, jeg burde ikke ha tatt på meg det. Jeg kommer til å stikke meg ut, og dette ser dumt ut.»

Så det første er; la oss droppe den tredje parten her, «som sett gjennom andre.» Det spiller ingen rolle lenger, Det spiller ingen rolle lenger.

Den emosjonelle delen av historien? Jada. Frem til nå har historiene vært emosjonelle, og emosjoner kan være bra og morsomme. De er veldig menneske-orienterte. Men la oss forandre dette til ikke bare emosjonelle historier, men la oss forandre det til, la oss i stedet kalle det for, basert på – hvilket ord erstatter emosjoner? Hvordan vil du historien skal være? «Basert på» - hva skal vi si? (Noen sier «dine beste historier»). Dine beste historier, fantastiske historier? La oss forandre det fra «basert på dine» - hva med ... (noen sier «kreative»). Kreative? (Noen sier «underholdning») Underholdning? Hva med «vise?» Hva med vise? Dere vet, vis kan likevel være emosjonelt. Vist kan være fantastisk og fremragende, men bringe inn visdommen. Bringe inn visdommen nå. Ikke lenger deg som oppfatter deg selv gjennom andre folks reaksjoner på deg, men nå er det din visdom i dine historier. Og de kan være morsomme. De kan være tragiske. De kan være hjertelige. De kan være brutale. Det spiller ingen rolle, men nå har dere visdommen.

Så mens vi holder på Linda ...

LINDA: Vent, jeg gjør meg ferdig (skriver den nye definisjonen)

ADAMUS: (Ier) «Bring inn de vise historiene dine.»

LINDA: "Visdom" eller "vise historier?"

ADAMUS: «Dine opplevelser basert på dine vise historier.» Jada.

La oss virkelig føle inn i det for dette året. Jeg mener, det er dit dere skal. Dere trenger virkelig ikke å jobbe med det. Men la oss ... ja (latter når bildet forsvinner igjen). Jeg gjorde ... jeg gjorde det ikke. Det er ikke meg. Ikke denne gangen (noen sier «Linda vant»).

Så din beste venn dette året, din nye venn kommer inn, året for nye venner. Først, deg. Egoet. La oss puste inn egoet. Det er ikke noe dårlig. Det er mennesket i opplevelse, og det er derfor mennesket er her, for å oppleve. Men når du pusten inn din nye venn, egoet, som overhodet ikke er noe dårlig – du kan ha en masse, jeg mener, du kan virkelig være full av ego – det betyr bare; «Jeg går, jeg opplever. Jeg Er den Jeg Er,», men nå med visdommen.

En andre venn

Den andre vennen som kommer inn, som har kommet inn en stund, men som dere virkelig kommer til å legge merke til dette året, er Mesteren. Jeg kaller det for Mesteren, og det dette egentlig er, er visdommen. Noen vil kalle det for guddommelighet. Det høres litt luftig ut. Jeg liker «visdom» og «Mester», for det er essensen i alle historiene, enten de er emosjonelle eller tragiske eller noe som helst annet. Det er essensen.

Så dette året vil denne Mesteren – som vi på en måte begynte å bringe inn for et år eller to siden, jeg mener, virkelig begynte å integrere – vil spille en slik viktig rolle i livene deres dette året, for dere er i Tillate. Det er det hele. Du tillater en del av deg som du egentlig ikke kjenner, som ikke har blitt forvrengt av det gamle egoet, det menneskelige egoet. Mesteren er ren og aldri – du kan ikke forderve Mesteren. Mennesket bekymrer seg alltid for; «Vil jeg komme til å forurense noe eller skikkelig rote det til? For jeg roter til alt annet.» Det kan du ikke. Visdom er visdom. Det er alt det er, og den er ikke bedømmende eller noe som helst annet.

Så la oss trekke pusten dypt for Mesteren som kommer inn. Dette kommer til å bli den andre nye vennen din på en veldig intim måte.

Vel, når det er sagt, noen av dere sier liksom; «Ok Adamus, vi har snakket om dette før, snakket om Mesteren som kommer inn. Jeg har prøvd å ringe. Mesteren tar telefonen og legger den så bare på.» (Latter). «Jeg forstår egentlig ikke disse Mester-greiene. Er det bare som et superego? ER det?» Nei, nei, nei, nei, nei. Nei, Mesteren er ikke et superego. Mesteren er simpelthen visdom, og det bor visdom i alt det du gjør. Men dere har hatt motstand og unngått det og sagt at egoet, dere vet, at dere har for mye ego og at dere ikke klarer å håndtere alt dette her. Men nå kommer Mesteren inn, visdommen kommer inn.

Så vi skal finne opp et helt nytt ord her. Linda, hvis du kan gå til et helt nytt ark ... skjermark?

LINDA: Oh.

ADAMUS: Et helt nytt. Flott. Rens. Skriv – over to tredeler på høyre side – skriv ordet «EGO» øverst. Det var raskt (latter, mer tekniske problemer). Det er en grunn til alt dette. Jeg ber om unnskyldning. Jeg skal fortelle det om litt. Det er en grunn, og det er ikke noe du gjør. Jeg skal forklare.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Så vi skal finne opp et nytt ord.

(Pause)

Hun skriver det, men det kommer ikke opp på tavla ... (pause mens Peter hjelper henne igjen).

Noen som kan en god vits? (Litt latter). Dere hadde ikke våget å fortelle den nå, hadde dere vel? (Adamus ler). Alle ser på dere som om «Hva?» Jada. Hvor mange ser på dere selv som skikkelig morsomme? Åh, et par stykker. Ok. Jada. Ja, ja. Ok. Fint. På en måte. På en måte. Jada. Ok.

Så la oss få hit bort papirtavla, denne med papir som faktisk fungerer.

Noen forteller meg at jeg er en idiot. Ja, det er jeg (publikum sier «Åhh»)

LINDA: Ok.

ADAMUS: Ok. La oss prøve det igjen Linda. Skriv dette ordet på to tredeler av høyre side på den magiske skjermen din.

LINDA: To tredeler av høyre side?

ADAMUS: Øverst, «EGO».

LINDA: På høyre side?

ADAMUS: Ja. Begynn – jada. Å, dette går fint (skjermen fungerer ikke igjen, litt latter).

LINDA: Hva? Gi det litt tid.

ADAMUS: Kom hit. Gi den til onkel Adamus her. Gi meg en ny side.

LINDA: Ok.

ADAMUS: Ja, helt ny side. Ok. Whooops!

LINDA: God jobb (litt latter)

ADAMUS: Ingenting av dette er min feil. Jeg skal forklare om litt.

LINDA: Selvfølgelig ikke.

ADAMUS: Det er noen som har en dårlig humoristisk sans. Ok. Skikkelig dårlig humoristisk sans, du skal få betale for dette senere. Jeg tenger en ny side. Nå er jeg helt satt ut (mer latter).

LINDA: Er *du* satt ut?

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Det er en masse latter på en andre siden. Jeg skal forklare (litt latter) Ok. Ok, vi skal finne opp et nytt ord for 2019 ... (han prøver å skrive)

LINDA: Det virker ikke slik (mer latter over at den ikke fungerer). Trodde du at jeg rotet det til? Det var ikke meg.

ADAMUS: Det er ikke ... se, det jeg skriver vises ikke. Greit. La oss bare fortsette. Forestill dere ordet «ego», e-g-o-. Tenk på det skrevet på skjermen der, selv om det ikke er det. Nå skal vi sette ... (noen sier «papir kommer» mens Peter kommer med den store skrive-padden). Papir kommer. Å, gudskjelov! Gudskjelov! Tilbake til godt gammeldags papir. Ja. (Noen roper «til å stole på»). Ja, papir til å stole på. Se, pennen virker ikke. Hvorfor gir du den til meg? (IPaden).

LINDA: Fordi den fungerer!

ADAMUS: Jeg trenger en ny skjerm.

LINDA: Nei, det gjør du ikke. Du kan viske ut det der.

ADAMUS: Nei, jeg trenger en ny – å viske ut.

LINDA: Ok.

ADAMUS: (sukker, litt latter) Dette er ... (Linda tegner mens hun visker ut på skjermen). Det du gjør der ser veldig morsomt ut på kamera (mer latter).

ADAMUS: Hold opp med det der!

LINDA: Liker du det ikke?

ADAMUS: Hold opp med det der!

LINDA: Sier du at du ikke liker det? (Latter). Mener du det, liker du det ikke? Er du sikker? (Mer latter).

ADAMUS: Slutt med det der (Adamus ler). Ok, jada! Det er barn som ser på dette! Ok. Kan vi gå?

LINDA: Nei, du må treffe denne. Treffe markøren.

EDITH: Her er tavla di.

LINDA: Treff markøren.

ADAMUS: Teknologi.

LINDA: Der. Der.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ok. Greit.

LINDA: Jeg tror vi fikk det til (litt latter, og pause mens han skriver).

ADAMUS: Åh, jeg liker ikke måten jeg skriver på.

LINDA: Åh, det fungerer. Det fungerer!

ADAMUS: Men dette er veldig slurvete. Cauldre er ingen god ...

LINDA: Her.

ADAMUS: Gi meg ... nei, nei. Jeg trenger et nytt ark. Jeg trenger et nytt ark.

LINDA: Jeg kan ikke gi deg et nytt ark.

ADAMUS: Dette vil gå inn i årbøkene til ... (mer latter).

LINDA: Prøv dette.

ADAMUS: Ok, greit. Skriv det du. Først, begynn på høyre side ...

LINDA: Ok.

ADAMUS: ... og skriv ordet «O».

LINDA: "O"?

ADAMUS: Det er en bokstav.

LINDA: Det er en bokstav.

ADAMUS: Ok. Skriv nå «G» (latter). Skriv nå en «E». (Adamus humrer).

Ok. La oss nå trekke pusten dypt. Vi skal finne opp et helt nytt ord, bevissthet, alt annet, og skrive ... gi meg denne.

LINDA: Du klarer det.

ADAMUS: Gi meg denne (han skriver «W» foran «ego»). Wego (noen gjentar «wego»). Det er Mesteren og mennesket sammen. Alt dette fører frem til ... (latter). Det tok lang tid! (Litt applaus).

LINDA: Det var rakett-vitenskap.

ADAMUS: Det tok lang tid. Å, jøss! Og det var ikke så morsomt! Hvis jeg hadde hatt et ego, hadde luften gått ut av meg nå. Men jeg har et Wego (mer latter). Og nå kan vi fjerne dette (papirtavla). Å, herregud!

Wego. (Vi går) (Adamus humrer). Nå er det ikke en gang morsomt. Det er mennesket og Mesteren sammen, den nye vennen din. Du er ikke lenger alene.

Egoet var veldig, veldig ensomt. *Veldig* ensomt. Det hadde ingen lekekamerater. Det hadde ingen kompiser. Hvem skulle egoet snakke med? Deg, og det banket deg opp. Egoet hadde ingen venner i det hele tatt. Men nå kombinerer vi mennesket og Mesteren, og det er en Wego. Det er identiteten din. Det er den vise historien din. Alt handler om opplevelsene dine. Det er strålende historier fra livet ditt. Det er Wego.

Jøss, det mistet piffen, ikke sant? (Adamus ler).

En tredje venn

Neste på lista over venner som dukker opp dette året. Dere har mennesket og Mesteren. Det er de nye vennene, og en til å være sammen med for Wego, Det er energi.

LINDA: Ooh.

ADAMUS: Energi. Og vi har snakket om det de siste månedene, vi har snakket om det en stund i Keahak, men det har vært et slags motsetningsforhold til energi. Det har vært noe dere tenker på, som dere tror at dere vil ha, men så er dere redde for det, for, vel, det kan gjøre ting verre i livene deres. Egoet visste ikke om det ville komme til å misbruke alle denne energien og kraften og alt annet.

Dette året vil jeg insistere på at hvis dere skal bli værende i Crimson Circle – rekkene tynnes ut, jeg er markedssjefen; «Kom dere ut herfra! Gå et annet sted!» (Adamus humrer) hvis du skal bli værende i Crimson Circle, være en del av Shaumbra dette året, må du tillate energi å være vennen din. Det er det hele. Punktum. Ikke noe mer motsetningsforhold til energi. Ikke noen flere energikamper og slåssing. Du må tillate energi å være vennen din, hvis ikke; adjø-adjø.

Det er bare ikke noe sted der vi holder på med den gamle jobbingen, lidelsen, er slaver av energi. Det er så absolutt ikke rom for det. For resten av oss, dere som tillater energi å være vennen deres, vil det bli morsomt. Det vil bli enkelt. Dere vil ikke komme til å bekymre dere om overflod og alt det der lenger. En helt ny verden åpnes opp.

Så dere har tre ting. Dere har et nytt ego og Mesteren, vi skal kalle det for Wego. Det vil virkelig opprøre Freud. Han vil ikke vite hva han skal gjøre med det. Åh, han vil prøve å rive det i stykker. Og dere har energi.

La oss puste stort og dypt på det for dette året.

Så nå – jeg må drikke litt her – nå kommer vi til den morsomme delen. Vi kommer til merabhen. Det er da jeg på en måte slutter å snakke og dere sovner. Men før vi går inn i merabhen, la meg forklare litt om noe som har skjedd her.

Dagens gjest

Husker dere vår kjære venn John Kuderka? Han har ikke vært borte så lenge. John har hatt det travelt i laboratoriet, jobbet – ikke på toalettene (lavatory), laboratoriet (litt latter) – jobbet i vei. Han hadde en slik lidenskap for Shaumbra. Dere vet, han satt der ved pulten, følte dere at det var litt overfylt og kaotisk der i dag? (Staben nikke «ja»). Uh huh. Dere la merke til at i det øyeblikk vi begynte å jobbe med teknologi, fikk John et stort smil om munnen. Han sier; «I dag skal jeg tulle med dem,» og det har han gjort. Alt dette oppstyret over her og løpingen frem og tilbake, og alt er bare John som har det moro. Han var veldig ingeniør-orientert, veldig mental.

Jeg vil si at John ikke var så god på kommunikasjon. (Leslie ler, og Adamus humrer) på noen måte, men det han hadde, var denne store kjærligheten til Shaumbra og arbeidet. Han har vært i det lenge, i mange liv. Dette var ikke det første.

Da han dro, avla han et løfte. Han sa; «Jeg skal jobbe med dette» - han kalte det en teknologi – «en kommunikasjonsteknologi, en link» når han kom til den andre siden, for han skjønnte at noe av det vanskeligste for Shaumbra og for ham er; hvordan kommuniserer du med, hvordan forbinder du mennesket, egoet, med Mesteren, og enda mer, Jeg Er, guddommeligheten? Hvordan gjør en dette? For når en er fanget i sinnet og på en måte begrenset av sitt eget ego, eller mangel på tillit til egoet, hvordan skal en bryte gjennom og lage denne forbindelsen, menneske og Mester?

Vel, han har vært ute i de andre rikene og jobbet med det. Han har kommet på Shoudene, og han er her sammen med oss i dag, slik en kan se ut fra – ahem! – teknologi-tingene. Dere vet, poenget hans til oss alle er, uten ham er teknologien mye vanskeligere. Jada. Jada. Litt ego her John. Han smiler og ler, for han har jobbet med dette, denne linken, denne teknologien, faktisk jobbet litt sammen med Tesla, men gjort mye av det på egenhånd på grunn av hans virkelig dype forståelse for Shaumbra.

Så i dag ville han komme inn og introdusere dette, og vi skal gjøre dette nå sammen med merabhen, sammen med Wego og sammen med de nye vennene.

Så jeg er ikke helt sikker på hva han har i tankene, og dette kan være litt forvirrende for Cauldre, for jeg skal være her, men John hopper kanskje inn og ut. Men la oss se hva som skjer når vi bringer inn dette.

La oss trekke pusten dypt, og ønske John Kuderka velkommen tilbake.

Uh, han forventet litt applaus her (applaus og bifall).

Strålende. La oss sette på litt musikk, og la oss få dette showet i sving.

Merabh for forbindelse

God og dyp pust.

(Musikken begynner)

I dag snakket vi om egoet. Det har virkelig blitt gjort til en skurk, som noe dårlig. Det er det ikke. Det er historiene deres. Det er opplevelsene deres. Frem til nå var de fleste av dem gjennom andres øyne, gjennom din oppfattelse av hva andre trodde om deg. Det var slik egoet ble skapt og utviklet, enten det var fra foreldre eller venner eller ektefeller eller hva det nå var. Og dette egoet er veldig, veldig skjørt, ekstremt skjørt, for det var egentlig ikke ditt.

La oss nå komme tilbake til det som er ditt – deg – din fornemmelse av bevissthet, din oppfattelse av deg selv uten noen andres input.

Dette var – nå snakker jeg for John – dette var en av de største utfordringene han hadde dette siste året eller så da han jobbet med dette, det han kaller for et program. Han var en software-ingeniør type, så for ham var alt programmer, og dette var en av de største utfordringene. Hvordan går en utover egoet, fornemmelsen av identitet som egentlig ikke er din? Den var bygd av andre. Hvordan kommer du til Deg?

Og Du – igjen, noe som forvirret John – han forsto, han oppfanget at du ikke en gang er tankene dine. Det er ikke deg. Du identifiserer deg med dem. Du legger dem i den samme kurven som du legger egoet. Men hvordan går du utover tankene dine og kommer i kontakt med Deg?

Så skjønnte han at folk flest faktisk ikke kjenner det virkelige Deg. Folk flest identifiserer seg fremdeles med tankene sine, egoet sitt, det gamle egoet som var knyttet til hvordan andre oppfattet deg.

Og John så på dette med å forbinde seg med Mesteren, med visdom. Hvordan gjør en det uten de gamle tankene og begrensningene? Hvordan bringer en inn disse tingene, disse tingene som vi snakket om. De nye vennene dine for dette året? Og hvordan forbinder en seg med energi? Det var dette som fascinerte ham mest, hvordan forbinder en seg med energi?

Dere vet, jeg, Adamus, jeg sier at energi er sjelens sang. Energi er kommunikasjon, men hvordan forbinder en seg med den? Hvis det ikke er fra egoet og tankene, hvordan forbinder en seg fra den du egentlig er, din oppfattelse, din bevissthet om deg selv?

Så Johan har puslet rundt i laben.

Jeg stikker innom og besøker ham av og til, og prøver meg med en vennlig konversasjon; «Hallo John Kuderka, hvordan går det der inne? Du har hatt døra låst, lukket. Du har vært her veldig, veldig lenge. Hvordan går det der?»

Og John snur seg, ser på meg og sier; «Urhh, jeg jobber med det» (litt latter). God på kommunikasjon, Men jeg visste, jeg visste at han var veldig flittig i forhold til det han gjorde.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Jeg stakk innom for å besøke ham for rundt seks uker siden, banket på døra, hørte stemmen hans; «Det er ingen her.» Jeg banket igjen og sa; «John, dette er Adamus. Du lurer ikke meg.»

Han sa; «Jeg har det travelt. Jeg er der nesten. Kom tilbake i morgen.»

Så jeg kom tilbake neste dag, og John hadde et stort smil om munnen – jeg mener, det er ikke det at han egentlig har et ansikt, men på en måte – han hadde et stort smil, og sa; «Jeg tror jeg har det.» Han sa; «Jeg utviklet en patch» - han var programmerer, en ingeniørtype, så det er slik han tenker – «Utviklet en patch, noe som forbinder det virkelige mennesket med Mesteren. Det virkelige mennesket med energi.»

Jeg sa; «Hvordan fungerer det John?» Han begynte å fortelle meg det, og jeg sa; «Ehh, nei. Jeg trenger ikke alt det ingeniørpratet. Fungerer det John? Fungerer det?»

Og han sa; «Ja, det gjør det.»

Jeg sa; «Hvordan kan du si det? Hvordan vet du det?»

Og han sa; «Du vet, jeg gikk tilbake til meg selv som menneske på planeten i dette livet for ikke så lenge siden. Jeg gikk tilbake til meg selv, la oss si et år eller to før jeg dro, og jeg prøvde det på meg selv, gikk på en måte tilbake i tid.» Han sa; «Det forandret livet mitt. Noe skiftet. Det var på den tiden jeg egentlig visste at jeg ikke ville være på planeten så mye lenger, så det gjorde ingenting å prøve det på meg selv i tilfelle det ikke virket. Det ville i så fall bare drepe meg.» Han sa; «Men jeg prøvde det på meg selv, og det forandret. Jeg kommuniserte annerledes med meg, med min elskede Leslie ...» (Adamus stopper litt opp) ... med andre.» Han sa; «Jeg begynte å bli bevisst på ting i andre riker, og jada, til å begynne med sa det gamle egoet mitt at jeg bare var sprø, men så skjønnte jeg at jeg ikke var det.»

Så jeg sa; «Så John, la oss vente til begynnelsen av året, la deg komme inn. La deg komme inn, for jeg kommer til å snakke om nye venner. Jeg kommer til å snakke om energi-vennen og det nye egoet kalt Wego. La oss gjøre det.» Så det er derfor vi er her.

La oss trekke pusten godt og dypt og bare tillate.

Hva er det? John kaller det en patch eller en link. Han patchet alltid Crimson Circle software.

Han var skikkelig god på det, å gå inn i noe som var ødelagt, og han patchet det opp, og han fikk en del til å snakke med den andre. Bonnie ringte til ham, Jean ringte kanskje til ham og sa; «Åh, denne softwaren fungerer ikke», og han patchet det. Han fikk det til å snakke.

Det han har gjort nå, er at han har utviklet ... en kan si at det er en slags bevissthets-patch, en link, og han inviterer deg, jeg inviterer deg til å bare trekke pusten dypt og tillate dette – han vil ikke bruke en masse tid til å beskrive det, men tillat dette – som åpner deg opp til denne forbindelsen, til Mesteren, så det er ikke flyktig, det er ikke et annet sted. Det er ikke det at dere vil høre ord, men det vil være en slik viten om at du og Mesteren er sammen.

Trekk pusten dypt og tillat dette.

John sier faktisk; «Ei det.» Det er ikke hans. Han kaller det for freeware. Åpen kilde. Alle som er klare kan simpelthen puste det inn. Det er – hvordan vil du si det John? – er det en energilink? Nei.

John sier; «Bare prøv det. Det fungerer. Slutt å prøve å finne ut av det. Det bare fungerer.»

Hva er det? Det er denne linken som forbinder menneske og Mester. Det er en kanal, en vei, en forbindelse. To lyspunkter som nå forbinder seg yndefullt og enkelt, mennesket og Mesteren, uten strev, uten det mentale. Han har funnet ut en slags nettverk som tillater en å gå utover tanker.

(Pause)

Og det neste, denne linken fra den menneskelige Mesteren fra Wego'et ditt til energi.

Energi er en sang. Det er en kommunikasjon, men den sang på et vis for døve ører. Det integrerte liksom ikke inn i livene deres. Det var et skikkelig strålende konsept, men hvordan bringer en det egentlig inn?

Hvordan forbinder en seg?

Hvordan blir du venn med noe som egentlig allerede er deg?

Hvordan kommer du forbi tankene til det gamle egoet, kritikken og bedømmelsene og alt annet fra det gamle egoet, til å nå kommunisere med energi, la den bli vennen din.

Så John inviterer deg til å puste inn i dette, denne vakre – han kaller det for et elegant nettverk. For en ingeniør.

(Pause)

Som en vei, en forbindelse mellom deg og energi, *din* energi.

(Pause)

Og John er veldig påpasselig med å påpeke at han ikke eier dette. Det er ikke hans. Han hjelper dere bare med å bli bevisste på det. Han fant ut av, jeg antar en kan kalle det veien, nettverket, softwareprogrammet, for å si det energetisk, som allerede var i dere, men som var veldig begravd.

Det er ikke slik at dere får et implantat eller noe annet. Dere blir bare oppmerksomme på en veldig naturlig og veldig vakker forbindelse – Mester til menneske.

Det er ikke behov for å si en masse ord til hverandre. Det er elegansen i dette nettverket. Ikke noe behov for å si en masse ord.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Dere vet hvordan det er med en veldig god venn, når en ikke trenger å snakke hele tiden? Det bare er der.

Trekk pusten dypt, og alt du trenger å gjøre, er å tillate det.

(Pause)

Denne linken mellom Mester og menneske.

Dere vet, dere har brukt de siste par årene til å prøve å finne ut av det – «Hva gjør jeg? Hvordan kommer jeg dit? Hva trenger jeg for å forbinde meg med Mesteren?» - og John åpnet på en måte ... en kan si bevisstheten, veien, satte et eksempel slik at dere kunne åpne det opp i dere selv.

Og nå det samme, bare dette forbindelsespunktet mellom menneske, Mester og energi.

John sier at han i arbeidet sitt måtte fortsette med å komme tilbake til fullstendig enkelhet – han bruker det uttrykket, nesten et «nullpunkt enkelhet» - for hver gang han begynte å bli kompleks, hver gang han begynte å prøve å – hva er det han sier – prøve å bruke logikk på det, falt det fra hverandre. Men han kom til en nesten nullpunkt av enkelhet, så ble han veldig bevisst på en naturlig forbindelse, en naturlig link som allerede er der mellom det vise mennesket og energi.

Trekk pusten dypt. Føle inn i det elegante designet i denne forbindelsen.

En god og dyp pust.

(Pause)

Så nå bringer vi inn i dette året nye venner; Mesteren, energi og egoet eller Wego'et. Vi bringer dette inn i dette året, og vi åpner nå linken, forbindelsen, slik at det vi har er *alt* dette, som samhandler, flyter og beveger seg sammen,

Hvis du noensinne føler at du har mistet forbindelsen med Mesteren, eller at den blekner, hvis du noensinne føler at du mister dette vennskapet med energi, bare kom tilbake til dette.

Jeg skulle til å si; la oss kalle det for Kuderka-linken, men det liker han ikke. Han sier at det er deres. Det er fullt og helt deres.

Han bemerker også at han ikke er den første som har kommet over denne ... jeg antar at han kaller det for en patch. Han er ikke den første som kommer over det. De andre har simpelthen ikke delt det. De ble ikke værende på planeten, de var ikke i stand til å kanalisere det gjennom et annet menneske. Han er ikke den første som kommer over dette, men han er den første som har gledet over å dele det.

La oss trekke pusten dypt.

Crimson Circle – Shoud 5 – Fremkomst Serien

Denne patchen, denne linken mellom menneske, Mester og energi.

La oss trekke pusten dypt når vi nå begynner et nytt år, det beste året deres noensinne. Å, verden vil være et rot (litt latter), men dette vil være det beste året deres noensinne.

(Musikken stilner av)

Med det, dyp takk og anerkjennelse til John Kuderka, som sier at han kommer tilbake, og neste gang vil han ikke tulle med teknologien. Men han måtte poengtere at han virkelig var her. Så spesiell anerkjennelse til John og til dere alle.

Bare husk at alt er vel i hele skapelsen.

Takk, og Godt Nytt År. Godt Nytt År (applaus).

VIKTIG MEDDELELSE: Denne informasjonen er sannsynligvis ikke noe for deg med mindre du tar fullt og helt ansvar for ditt eget liv og dine egne skapelser.

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø. Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden, Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt. Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes). Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.